„Kui teie tahhate kuulda, kül ma rägin. Ommeti pallun, armad naabrid, et teie ei wõtta asja laita, kui ka minno sannad mõnne käno poolt ei lähheks õigeks. Aitate teie mind, kül siis wõttame jälle sedda ehk teist sanna parrandada, mis essiotsa ei peaks õige ollema“

„Rägi ikka meile, kust hädda hakkab,“ ütles Pirga Peter; „meie olleme walmis kuulma ja otame jo.“

Se peale hakkas siis Tomas jälle ja kulas Mikko käest: „Kas sa woid mulle nimmetada, mis häddaks tulleb arwata?“

„Kül sedda peaks mõnda ollema, agga minna arwan, se on hädda, kui innimenne ei sa tehtud, mis ta tahhab.“

„Sinno sanna järrel ei olle siis sel hädda ühtegi, kes jouab tehha mis ta iggatseb ja tahhab?“—„Ei sesuggusel olle hädda ühtegi!“

„Agga mis sa arwad: kas se, kellel ennesel polle hädda, wõttaks hea melega teisele hädda tehha?“ — „Ei mitte! Sest kes teisele auko kaewab, se langeb isse sisse; ja mis ial innimenne teisele kahjuks teeb, sedda noutakse wimaks temma käest ja se on temmalegi häddaks minnemas.“

„Nende sannadega tunnistad, et selle polest olled õppetust hästi tähhele pannud, ja meles piddanud. Ommeti katsume pissut sinno essimest kostmist läbbi: se on hädda, kui innimenne ei sa tehtud, mis ta tahhab. Kül on wannemal häddaks kui ta ei joua last õiget ello teed õppetada, et wallato laps panneb õppetusse wasto, misga wannem tedda tahhaks õnnistusse põlwe juhhatada. Agga mis tahhab wallato laps?“

„Et woiks wallatust piddada.“

„Mis tahhab warras?“

„Et saaks warrastud.“

„Siis on wallatumal hädda, kui ei sa wallatust petud, ja polle hädda, kui sai wallatust piddada. Wargal on hädda, kui ei sa